

Χρυσία..... Δρ. 1
Ήρμηνος..... » 250

ΑΓΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐξέμνηνος..... Δρ. 25
Ἐτησίον..... » 10

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΘΑΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΙΓΙΟΝ, Κυριακή 2η Νοεμβρίου 1900

ΕΤΟΣ Α'. Περίοδος Β'. Ἄριθ. 19

ΠΕΡΙ ΕΙΔΙΚ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ὁ α' Ἀγών δημοσιεύει σήμερον νομοσχέδιον περί ἰδρύσεως εἰδικοῦ Ταμείου, προωρισμένου νὰ παράσχη τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σελινοῦντος ἐκτελεστέων ριζικῶν μηχανικῶν ἔργων. Μετὰ τὰ ἀρξάμενα προσωρινὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἐξαιτίαν τοῦλάχιστον θέλουσιν ἐγείρει φραγμὸν κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Σελινοῦντος προξενουμένων καταστροφῶν, ἢ ἐκτελέσει ἔργων, διὰ τῶν ὁποίων, ριζικῶς θέλει τακτοποιηθῆ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ τούτου εἶνε τὸ μόνον, ὅπερ πρέπει νὰ ἀπαυχολήσῃ τοὺς ἐνδεδειγμένους ὑπὲρ τῆς ὀριστικῆς λύσεως τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος. Ὁ α' Ἀγών πρὶν ἢ ὀριστικῶς ἐξασφαλίσθῃ ὁ δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς πλοῦτος, τὸν ὁποῖον ὁ Σελινοῦς κατ' ἔτος ἐπαίσιθῆτος καταστρέφει, δὲν ἐννοεῖ νὰ καταθέσῃ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐπ' αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη. Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς δημοσιεύει σήμερον τὸ περί εἰδικοῦ Ταμείου νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον υἱοθετούμενον καὶ ψηφισζόμενον ὑπὸ τῆς συνελθούσης Βουλῆς θὰ σημάνη τὸν κώδωνα τῆς ὀριστικῆς σωτηρίας μεγάλων καὶ πολυτίμων κτηματικῶν ἐκτάσεων καὶ ὀλοκλήρων συνοικισμῶν.

Τὸ νομοσχέδιον ἐξεπόνθηεν ὁ ἰκανώτατος καὶ φιλοπονώτατος μηχανικὸς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ Αἴγιον τσαούτην ὀφείλει εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Σελινοῦντος γενομένας ἐργασίας αὐτοῦ, ὁ κ. Μουντζουρίδης. Κατὰ τὰς γενικὰς αὐτοῦ γραμμάς εἶνε συνσταγμένος, καθὸ πνεῦμα ἢ ἐφημερίδ' αὐτῆ ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ ἀνέπτυξες. Δι' αὐτοῦ δὲν φορολογεῖται μόνον ὁ κατ' ὄνομα ἰδιοκτῆτης τοῦ φορολογηθσομένου κτήματος, ἀλλ' ὅλοι οἱ συγκαρπούμενοι ἀπ' αὐτοῦ. Τούτέστι καὶ Δημόσιον καὶ Δημοτ. καὶ Λιμεν. Ταμεῖον, καὶ νυπόθηκος δανειστής. Διότι καὶ τὰ πεντε νομικὰ ταῦτα πρόσωπα δίκαιον

εἶνε νὰ συνεισφέρωσι διὰ τὴν συντέλεσιν ἔργου μελλοντος νὰ προαπίσῃ τιμωροντα καὶ δικιῶματα αὐτῶν.

Ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου ἀρμοδιώτερα ὄλων νὰ συζητήτῃ εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ.

Ἀλλὰ θὰ εἰταχθῆ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐνώπιον αὐτῆς καὶ θὰ τεθῆ ὑπὸ ψήφισιν;

Ἴδού ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπασχολήτῃ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐνέργειαν παντὸς Αἰγίως, πρῶτιστα δὲ πάντων τῶν βουλευτῶν τῆς Αἰγιαλείας.

Ὅταν τοῦτο ἐπιτευχθῆ, πάντα τὰ ἄλλα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξαρτηθῆται ἢ πρέπουσα νομικὴ αὐτοῦ λειτουργία, εὐχερῶς κανονίζονται.

Σ. Α. Τὸ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τοὺς Δημοτικοὺς Συμβούλους ἔγγραφον τοῦ κ. Μιχ. Γεωργίου ἔχει ἐν ἑαυτῷ τοσαύτην τὴν σπουδαιότητα, ὥστε οἰαδήποτε σύστασις ἡμῶν ἐπ' αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ μὴ θεωρηθῆ ἀπαραίτητος. Εἶναι περιττὸν νὰ ἀναλώσωμεν χῶρον καὶ ἡμεῖς ἀναλύοντες τὴν ὠφελιμότητα τῶν εἰδικῶν ἐκείτης Ἑλληνικῆς πόλεως ἱστορημάτων. Ὁ συντάκτης τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου ἔγγραφου ποιεῖται περὶ τοῦτο τὸν ἀρμόζοντα λόγον, μελετῶντες δ' αὐτὸν οἱ κ. κ. Σύμβουλοι θὰ πεισθῶσιν, ὅτι ἡ συγγραφή τῆς ἱστορίας τοῦ Αἰγίου, εἶναι ἔργον τοσοῦτον ὠφέλιμον, ὥστε ἐπιβάλλεται νὰ συντελέτωσιν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ

Ἡ Ἱστορία τῆς Πόλεως Αἰγίου

Ἐπρὸς τοὺς ὀξιοτάτους κ. κ. Δήμαρχον Αἰγίως Σ. Καναγιωτόπουλον, τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

(Ἐἰς οἷονδὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάσης.)

Οἱ βίοι τῶν λαῶν, πιστῶς ἱστοροῦ-

μενον, ἀποβαίνουσι τὸ ἀριστον τῶν μαθημάτων τοῖς μεταγιγνομένοις, καὶ ἀπὸ τούτου, ὡς ἀπὸ καλοῦ καὶ ἀμαράντου ἀνθρώπου, προχέονται ἀνὰ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ μελλοντος, τὰ ἀρώματα τοῦ χθιζάτε καὶ πρόζα παρελθόντος, καὶ εὐκρασετέραν ποιοῦνται ταύτην.

Καὶ ἡ μὲν συγγραφή, γενικῶν ἐθνικῶν ἱστοριῶν, εἶναι ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἐφαρμόζον τοῖς εἰδικοῖς, καὶ εὐρωτοτέροις περὶ τε τὸ κρίνειν καὶ τὸ γράφειν, καὶ διὰ τῆς προσηκούτης πολλῆς παρασκευῆς, προσιλημμένοις διὰ τὸ δύσκολον ἀγώνισμα. Ἀλλ' ὅπως ἡ ἀνέγερσις μεγαλοπρεποῦς καὶ καλλιμαρμάρου οἰκοδομήματος, ἐστὶν ἀδύνατος τῷ ἀρίστῳ ἀρχιτέκτονι, ἀνευ καλῶν τεχνιτῶν, προγλυφόντων τὰ καθ' ἕκαστον μάρμαρα, καὶ εὐτόρως καὶ στερρῶς ἀπεργαζομένων καὶ συμπηγνύντων τὴν παντοίαν ὕλην, ἣτις ἐν ἀμόρφῳ πρόκειται σωρῷ, εὐτῷ οὐδ' εἰ ἐθνικοὶ ἱστορικοὶ, ὅσονδῆποτε παλαίμαχοι καὶ κρατατοὶ τῆς ἐπιστήμης ἀθληταὶ δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν μέγαν αὐτῶν προορισμὸν, ἀνευ τῶν καταλλήλων βοηθημάτων. Τούτω τῷ λόγῳ φρονῶ, ὅτι αἱ μερικαὶ κατὰ τόπους ἱστορογραφίαι μετ' ἐνδελεχοῦς μελέτης καὶ αὐστηρᾶς ἐπιμελείας φιλοπονοῦμεναι, δύνανται νὰ τοποθετήσωσι οἰσαγμάτα καὶ πιστὰ κάτοπτρα ἀντανακλῶντα ἐκ τῆς σκοτίας τοῦ θανάτου εἰς τὸ φῶς τὴν ζωὴν τῶν προγόνων, τοῦτο δὲ συμβολὴ ἀρίστη πρὸς συγγραφήν τῆς τελείας ἐκείνης ἐθνικῆς ἱστορίας, ἣτις θέλει ἀποτελέσῃ τὸ ἀέτωμα τοῦ πανελληνίου οἰκοδομήματος.

Ἀλλὰ καὶ ἐτέρων δύο μεγάλων ἀγαθῶν γενήσεται πρόξενος, νομίζω, ἢ πραγμάτωσις τῆς κάτωθι προτεινομένης ἰδέας. Ἦτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν θέλει προκαλέσει εἰς τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν τῆς μελέτης πάντα φιλότιμον ἄνθρωπον τῶν γραμμάτων, ἀφ' ἐτέρου δὲ θέλει ἐκλαϊκεύσει τὴν γνώσιν τῆς τοπικῆς τοῦλάχιστον ἱστορίας. Ἡ σπουδαιότης καὶ σοβαρότης τοιοῦτου ἔργου κείται ἀφ' αὐτῆς πρόδηλος.

Διὰ τὸν καθαρῶς ἐπιστημονικὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι

ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἡ περιλαμβάνουσα τὴν περίοδον τὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῶν ὀμηρικῶν χρόνων καὶ λήγουσαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας καταλυσιν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ καθεστώτος, αὐτὴ ἠντλήθη ἐκ τῶν περιωθέντων ἔργων τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων συγγραφέων, καὶ τῶν παντοίων μνημείων τῆς τέχνης, ὑπὸ τῶν σκηπτύχων τῆς ἐπιστήμης μεγάλων σοφῶν τῆς τε ἐσπερίας καὶ τῶν παρ' ἡμῖν, ἐπιμελέστατα περισυνελέγη ἅπαν τὸ ὕλικόν, καὶ οὕτω εἰπεῖν διὰ τοῦ λεπτοτέρου ἱστορικοῦ διυλιστηρίου ἀπεξεκαθάρη, ὥστε ὁ ὀρεγόμενος νὰ ἐκμάθη ταύτην εὐδατον ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν, καὶ ἄλλις αὐτῷ, ἔργου τινὸς ἐκ τῶν μεγάλων ἢ σπουδῆ, οἷα ἡ τοῦ Γρόττε ἱστορία ἢ τοῦ Παπαρηγοπούλου κ.τ.λ.

Προσθετέον ὅμως ὧδε, ὅτι αἱ πρότινων ἐτῶν καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκῆναις, Ὀλυμπία, Ἀκροπόλει, Τροίᾳ Δελφοῖς καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ἐδάφους τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δούλης νῦν Ἑλλάδος ἀποκαλύψασαι ἀγνώστους τῶς περιόδους τοῦ πρωτογενοῦς πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης καὶ κόσμου ὀλοκλήρους ἀντικειμένων τῆς ἐργασίας καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας ἐν πολλοῖς ἀνέτρεψαν τὸν ἱστορικὸν εἰρηδόν, τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐλλείψει ἀπτῶν ἐνδείξεων δι' εἰκασίῶν συνερραμμένον καὶ ἐπέχυσαν ἠλίου φωτὸς εἰς πλείστα σκοτεινὰ σημεῖα καὶ τρόπον τινὰ ἀπὸ τῶν ἐγκάτων ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεός, ἐπὶ ὀλοκλήρους αἰῶνας ἀναπαυθεῖσα ἐν τοῖς μυχιατάτοις κόλποις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἀνεπήδησέ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, παρθενὸς ὡτεῖ ἄσπιλος, φυγούσα τοῦ κλειστού οὐρανοῦ καὶ τῶν παντοίων καὶ παντοειδῶς διεφθαρμένων κατακτητῶν τὰς θωπείας καὶ τὰς πληγὰς.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ἔπεται συνέχεια)

ΘΑ ΠΡΑΞΗ ΕΡΓΩΝ ΕΥΑΡΕΣΤΩΝ

Ἀπὸ γλώσσας, τὰς ὁποίας διέθρεψεν ἡ τρυφερότης καὶ ἡ ὀκνηρία, ὕβρεις καὶ χειρόν τι τούτων ἠδύνατο γὰ δεχθῆ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Δὲν εἶναι ἡ λεγεὼν τοῦ Χριστοῦ ἐκεῖνη, εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας ἀνήκει ὁ Ἰάπευθνας πρὸς τὴν νοινωίαν τὴν ὕβριστικὴν αὐτὴν γνωστοποιήσιν.

Ἡ κατὰ τὴν 8ην ἀρξαμένου μηνὸς Νοεμβρίου τελουμένη πανήγυρις ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν τῇ ἐν τῷ δῆμῳ Αἰγίου καταργεῖται, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ εἴσοδος ἀπαγορεύεται, διό

τι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνέβησαν κλοπαὶ καὶ πολλαὶ ἀσχηματικαὶ ὑπὸ δῆθεν προσκυνητῶν.»

Ἐπὶ τὰς στέγας τῶν μόνων ἔχουν κατασκευάζει τὰ τάγματα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ τὴν δύναμιν τὴν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου παλαιούσαν πρὸς τὴν ἀγαθὴν δύναμιν τοῦ υἱοῦ τῆς Παρθένου.

Παρὰ τοιούτων ἀνθρώπων οὐδὲν τὸ παράδοξον, ἐὰν ὑβρίζηται ἡ κοινωνία ὡς κλέπτῃς, ἐὰν ἐκδίδωνται τόσον θρασεῖαι καὶ σατανικαὶ γνωστοποιήσεις.

Ὅσοι μάλιστα ἐκ τῶν ἀναγνωσάντων αὐτὴν ἔτυχε νὰ ἔχωσι μεταλήσει καὶ τὸν μεγαλοφυᾶ συγγραφέα τῶν Ἀθλίων, θὰ παρατήρησαν, ὅτι οὐδὲν νέον διὰ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης περὶ τῶν μοναστηρίων ἀποκαλύπτεται ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τὸ ἐξοχον τοῦ αἰῶνος πνεῦμα ἔγραψε περὶ τούτων.

Ἄλλὰ γενᾶται ἤδη τὸ ζήτημα.

Ἐποῦ ποτε ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία θὰ ἀνέχηται τὰς Μονὰς τροφιᾶς λέπρας καὶ σπηδόνος κοινωνικῆς; Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν Ἑλλάδι αἱ Μοναὶ ἔχουσιν ἀκόμη λόγον ὑπάρξεως. Ἐφ' ὅσον ὁ βίος αὐτῶν ἔχει ἀμείνον τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνισμοῦ, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῆται τὴν ἰσχυρὰν τῆς διαλύσεως κατὰ τῶν δημιουργημάτων τούτων τοῦ κοινωνικοῦ ἀναχρονισμοῦ.

Ὅπως ὅμως εἶνε ἐπιβεβλημένη, οὕτω εἶνε δυνατὴ καὶ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Μονῶν, μεταρρυθμίσις ἢ ὁποῖα καὶ τὸν μοναχικὸν βίον θὰ ἀνακόψῃ, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν πολλαχῶς ὠφελήσει.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ἐπιχειρήσῃ τοῦτο, θὰ πράξῃ ἔργον θεάρεστον καὶ ἐπωφελές εἰς τὴν κοινωνίαν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΚΤΕΛΙΣΕΩΣ ΥΔΡΑΥΛΙΚ. ΕΡΓΩΝ ΕΝ ΣΕΛΗΝΟΥΝΤΙ ΠΟΤΑΜῳ

Ἄρθρον 1ον

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπομένων ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῷ ποταμῷ Σελινοῦντι τῷ διασχοίζοντι τὴν κοιλάδα τῆς περιφέρειας Αἰγίου.

α.) Ἀναδασώσεως καὶ στερεώσεως τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ χειμάρρου κλιτύων.

β.) Ἐγκαθάρσιν φραγμάτων εἴτε ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σελινοῦντος, εἴτε ἐπὶ συμβαλλόντων τούτῳ χειμάρρων καὶ ρυάκων.

γ.) Προσχώσεως καὶ διευθετήσεως τῆς ὑπαρχούσης κοίτης διὰ τοιχισμάτων σχήματος τᾶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνορύξεως γέας διὰ τὴν πρὸς τὴν θάλασ-

σαν ἐκτροπὴν τῶν ὑδάτων.

δ.) Παντός γρησίου ἔργου πρὸς προφυλάξιν τοῦ συνοικισμοῦ Ἱεμενίου Ριζομύλου καὶ Βαλιμιτικῶν καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ σταφιδαμπέλων.

Ἄρθρον 2ον

Πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν τυχόν καταληρηθησάντων κτημάτων ἐπιβάλλονται ἐτησίως οἱ ἐξῆς εἰσβολοὶ φόροι ἀσχετῶς πρὸς τοὺς ἐπιβεβλημένους ἤδη δι' ἄλλα ἔργα.

α.) Ἐφ' ἐκάστου στρέμματος σταφιδαμπέλου μέχρι δραχ. πέντε.

β.) Ἐφ' ἐκάστου στρέμματος ἀμπελου μέχρι δραχ. δύο.

γ.) Ἐφ' ἐκάστου στρέμματος ἐλαίου περὶ βολίου μέχρι δραχ. μίας καὶ ἡμίσειας.

δ.) Ἐφ' ἐκάστου στρέμματος κήπου μέχρι δραχ. τριῶν.

ε.) Πρόστιτος φόρος μέχρι τῶν 2/5 τοῦ εἰς τὸ δημόσιον καταβαλλομένου φόρου οἰκοδομῶν.

ς.) Εἰσφορά τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου τοῦ δήμου Αἰγίου, κανονιζομένη κατ' ἔτος διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αἰγίου καὶ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Νομαρχικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τοῦ ὅρου ἐνός δεκάτου τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων τοῦ δήμου.

ζ.) Εἰσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Αἰγίου κανονιζομένη κατ' ἔτος διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Εφορευτικῆς τοῦ λιμένος Αἰγίου Ἐπιτροπῆς μέχρι τοῦ ἐνός τριακοστοῦ τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων τοῦ λιμένος Αἰγίου.

Ἄρθρον 3ον

Τὸν ἐν πέμπτον τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ φόρου τῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν τὸν ὁποῖον τὰ φορολογηθέντα κτήματα καταβάλλουσιν ἐτησίως εἰς τὸν Δημόσιον, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὑδραυλικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4ον

Ἀπασαὶ αἱ ὡς ἄνω φορολογίαι καὶ εἰσφοραὶ καὶ τὸ 1)5 ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ φόρου τῶν γαιῶν φυτειῶν ἀρχόνται καταβαλλόμεναι ἀπὸ τοῦ ἐτους 1901 καὶ διαρκουσι μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργα συνυπολογηθησομένου δανείου, περιοριζόμεναι μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τούτου εἰς τὸ τέταρτον τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων.

Ὁ δὲ περὶ τούτων φορολογικὸς κατάλογος θέλει συντάττεσθαι παρ' ἐπι